

KHÔI PHỤC CHỨC TẾ LỄ CHO SỰ XÂY DỰNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

(Thứ 6 – Tiết hai buổi sáng)

Sứ điệp 2

Định nghĩa về thầy tế lễ

Đọc Kinh văn: Xuất. 19:6; 1 Phi. 2:5, 9; Khải. 1:6; 5:10

- I. Thầy tế lễ là người chỉ sống cho mỗi quan tâm của Đức Chúa Trời và phụng sự Ngài – Xuất. 19:6; La. 14:7-8; 2 Cô. 5:15:**
- A. Thầy tế lễ là người bình thường nhất và đúng đắn nhất, họ nhận biết kế hoạch của Đức Chúa Trời là muốn đem chính Ngài vào trong một tập thể người để làm sự sống của họ và để họ trở nên sự biểu lộ của Ngài – 1 Phi. 2:5, 9; Khải. 1:6.
  - B. Một người bình thường và đúng đắn là một thầy tế lễ, người phụng sự Đức Chúa Trời; nếu không phải là thầy tế lễ phụng sự Đức Chúa Trời trong mọi sự mình làm thì chúng ta bất thường – 5:10.
- II. Thầy tế lễ là người tiếp nhận Đức Chúa Trời, được đổ đầy, dầm thấm và thấm đẫm Đức Chúa Trời, có Đức Chúa Trời tuôn chảy ra từ người ấy để người ấy làm sự biểu lộ sống động của Đức Chúa Trời – 1 Phi. 2:5, 9:**
- A. Mặc dù thầy tế lễ là người phụng sự Đức Chúa Trời nhưng điều này không có nghĩa là họ phải công tác cho Đức Chúa Trời hay làm điều gì đó cho Đức Chúa Trời; theo sự khải thị của Kinh văn, phụng sự Đức Chúa Trời là tiếp xúc với Đức Chúa Trời, tiếp nhận Đức Chúa Trời vào trong chúng ta, được đổ đầy, dầm thấm và thấm đẫm Đức Chúa Trời – La. 1:9; 8:11.
  - B. Ý định của Đức Chúa Trời không phải là kêu gọi chúng ta chỉ làm việc cho Ngài; ý định của Ngài là trước hết chúng ta mở chính mình ra cho Ngài để Ngài có thể vào trong chúng ta, đổ đầy và cuốn chúng ta đi cho đến khi Ngài sở hữu mọi phần của bản thể chúng ta – Êph. 3:16-21.
  - C. Toàn bản thể chúng ta phải được dầm thấm, thấm đẫm Đức Chúa Trời và được Đức Chúa Trời sở hữu – 1 Tê. 5:23:
    - 1. Nếu như vậy, chúng ta sẽ làm một với Đức Chúa Trời và không chỉ được mặc lấy Ngài bên ngoài như quyền năng mà còn được dầm thấm chính Ngài bên trong như mọi sự – Lu. 24:49; Êph. 5:18.
    - 2. Khi chúng ta được dầm thấm, thấm đẫm Đức Chúa Trời và được Ngài sở hữu thì tự phát Ngài sẽ tuôn đổ ra từ chúng ta, và chúng ta sẽ được xây dựng với người khác trong sự tuôn chảy của sự sống – Gi. 7:38; Êph. 2:21-22.
  - D. Đức Chúa Trời không có ý định kêu gọi chúng ta làm điều gì đó cho Ngài; trái lại, ý định của Ngài là chúng ta đáp lời kêu gọi của Ngài bằng cách mở chính mình ra cho Ngài và nói: “Chúa ơi, con ở đây, không phải để sẵn sàng làm việc cho Ngài, mà sẵn sàng để Ngài đổ đầy, sở hữu và sẵn sàng làm một với Ngài”.
  - E. Mỗi đến khi làm một với Chúa và được Ngài sở hữu, chúng ta mới có thể làm việc cho Ngài – 3:16-21; 1 Cô. 3:9a; 15:58; 2 Cô. 5:20; 6:1.
- III. Thầy tế lễ là người tiếp xúc Đức Chúa Trời trong sự hòa quyện với Đức Chúa Trời – 1 Cô. 6:17:**
- A. Việc thầy tế lễ đi qua Nơi thánh và bước vào Nơi chí thánh là việc người đó tiếp xúc với Đức Chúa Trời, và sự tiếp xúc này không phải ở trong chính họ nhưng là sự hòa quyện với

Đức Chúa Trời; sự tiếp xúc của thầy tế lễ với Đức Chúa Trời là ở trong Đức Chúa Trời – Hê. 10:19.

- B. Là những thầy tế lễ tiếp xúc Đức Chúa Trời, chúng ta tiếp xúc Ngài không chỉ theo cách khách quan mà còn theo cách chủ quan; chúng ta không tiếp xúc Đức Chúa Trời theo cách tách rời khỏi Đức Chúa Trời, nhưng tiếp xúc Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Trời, tức là trong sự hòa quyện với Đức Chúa Trời – Gi. 15:4-5.

IV. Thầy tế lễ là người hòa quyện với Đức Chúa Trời cách hoàn toàn và tuyệt đối – 14:20:

- A. Mục đích của Đức Chúa Trời là hòa quyện chính Ngài với chúng ta để Ngài trở nên sự sống, bản chất và nội dung của chúng ta, và chúng ta trở thành sự biểu lộ của Ngài cách tập thể – Êph. 3:16-21; 4:4-6, 16:
1. Sự hòa quyện giữa Đức Chúa Trời với con người là sự liên hiệp nội tại của yếu tố thần tính và yếu tố nhân tính để hình thành một thực thể hữu cơ, nhưng trong sự liên hiệp này, các yếu tố vẫn có thể phân biệt được – Lu. 1:35, chú thích 2.
  2. Ý chỉ của Đức Chúa Trời là sự hòa quyện giữa Đức Chúa Trời với con người, việc hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời tùy thuộc vào sự hòa quyện giữa thần tính với nhân tính – Êph. 1:5, 9; 3:11.
  3. Đời sống Cơ Đốc là sự hòa quyện giữa thần tính với nhân tính, làm một Cơ Đốc nhân là được hòa quyện với Đức Chúa Trời, trở nên một Thần-nhân – 2 Ti. 3:17:
    - a. Trong gia tể của Ngài, Đức Chúa Trời hòa quyện chính Ngài với chúng ta để trở nên một thực thể với chúng ta – 1 Cô. 6:17.
    - b. Chúng ta có thể kinh nghiệm sự cứu rỗi hữu cơ của Đức Chúa Trời đến mức như vậy, để chúng ta và Đức Chúa Trời hoàn toàn được hòa quyện thành một, có cùng sự sống và nếp sống – Gi. 15:4-5; Gal. 2:20; Phil. 1:19-21a.
- B. Nếu muốn phụng sự Đức Chúa Trời như những thầy tế lễ, chúng ta cần thấy khái tượng về linh hòa quyện, tức là linh thần thượng hòa quyện với nhân linh được tái sinh của chúng ta – 1 Cô. 6:17; La. 8:4:
1. Cha ở trong Con, Con ở trong Linh, và Linh bây giờ đang hòa quyện với linh được tái sinh của chúng ta – Gi. 14:9-10, 16-18; 1 Cô. 15:45b; 6:17.
  2. Trọng tâm gia tể của Đức Chúa Trời là linh hòa quyện, tức Linh thần thượng hòa quyện với nhân linh – La. 8:4:
    - a. Sự liên hiệp của hai linh này là huyền nhiệm sâu nhất trong Kinh Thánh.
    - b. Bất cứ điều gì Đức Chúa Trời có ý định thực hiện hay hoàn thành đều liên quan đến linh hòa quyện – Êph. 3:9, 5; 1:17; 2:22; 4:23; 5:18; 6:18.
  3. Linh hòa quyện là cả Linh của Chúa lẫn linh chúng ta – 2 Cô. 3:17; 1 Cô. 6:17.
  4. Linh hòa quyện là linh được hiệp một với Đức Chúa Trời, giống Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần Cách của Ngài – 1 Gi. 5:11; 2 Phi. 1:4.
    - a. Linh thần thượng và nhân linh được hòa quyện nên một bên trong chúng ta để chúng ta có thể sống đời sống của một Thần-nhân, một đời sống vừa là Đức Chúa Trời vừa là con người, là con người nhưng cũng là Đức Chúa Trời – Ga. 2:20; Phil. 1:19-21a.
    - b. Nếp sống Thần-nhân là nếp sống mà hai linh, tức Linh của Đức Chúa Trời và linh con người, được liên hiệp và hòa quyện với nhau thành một – 1 Cô. 6:17.
  5. Sống trong linh hòa quyện là để cho Christ đổ đầy, dầm thấm chúng ta đến khi Ngài thấm đẫm toàn bản thể chúng ta và bởi đó được biểu lộ qua chúng ta – Êph. 2:22; 3:16-21.

6. Để sống và phụng sự như những thầy tế lễ, chúng ta cần biết rằng Chúa Jesus ngày nay, tức hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất, là Linh đang cư ngụ trong linh chúng ta và hòa quyện với linh chúng ta thành một linh – 2 Cô. 3:17; 1 Cô. 15:45b; 6:17.

V. Thầy tế lễ là người phụng sự trong sự mới mẻ của linh – La. 7:6:

- A. Mọi sự liên quan đến linh của chúng ta đều mới mẻ, và mọi sự ra từ linh của chúng ta đều mới mẻ – 2 Cô. 5:17.
- B. Linh được tái sinh của chúng ta là nguồn của sự mới mẻ vì Chúa, sự sống của Đức Chúa Trời và Thánh Linh đều có ở đó.

VI. Thầy tế lễ là người cung ứng Chúa – Công. 13:1-4a:

- A. “Đang khi họ cung ứng Chúa và kiêng ăn, thì Thánh Linh phán rằng: ‘Hãy biệt riêng Ba-na-ba và Sau-lơ cho Ta để làm công việc Ta đã gọi họ làm’” – c. 2:
1. Công tác của Hội thánh tại An-ti-ốt bắt đầu từ thời điểm cung ứng Chúa.
  2. Tất cả công tác chúng ta làm cho Chúa đều phải ra từ sự phụng sự tế lễ cung ứng Chúa; đây là nguyên tắc duy nhất cho công tác của Tân Ước.
- B. Công tác của Thánh Linh chỉ có thể được khai thị vào thời điểm cung ứng Chúa – c. 2:
1. Nếu chúng ta không đặt việc cung ứng Chúa lên vị trí hàng đầu thì mọi việc sẽ hỏng.
  2. Chỉ vào thời điểm cung ứng Chúa, Thánh Linh mới sai một vài người đi.

Trích lời chức vụ:

Ý ĐỊNH CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ CHỨC TẾ LỄ

Trong vũ trụ này, Đức Chúa Trời có một sự quản trị, đó là gia tể thần thượng của Ngài. Theo tiếng Hi Lạp, từ gia tể có nghĩa là “luật gia đình”, hàm ý đến một kế hoạch, một sự quản trị, sắp xếp, để phân phát hay ban phát sự cung ứng thuộc người nhà cho từng thành viên trong gia đình. Từ này có cùng gốc từ với từ liệu *đồng cỏ* trong Giăng 10:9, hàm ý về một đồng cỏ được phân phát cho bầy. Gia tể của Đức Chúa Trời là gia tể thuộc người nhà của Ngài, sự quản trị gia đình của Ngài (Êph. 1:10; 3:9; 1 Ti. 1:4), để ban phát chính Ngài trong Christ vào trong những người được chọn, để Ngài có được một ngôi nhà hầu biểu lộ chính Ngài, nhà đó là Hội thánh (3:15), tức Thân thể Đấng Christ. Trong gia tể của Đức Chúa Trời, trong sự quản trị gia đình thần thượng này, có 3 chức vụ chính: chức vụ tế lễ, chức vụ nhà vua và chức vụ tiên tri. Chức vụ tế lễ là chức vụ đầu tiên và dẫn đầu trong gia tể của Đức Chúa Trời.

Trong Tân Ước có các từ liên quan đến chức tế lễ. Từ thứ nhất nói về chức tế lễ (the priestly office) như trong Hê-bơ-rơ 7:12; từ thứ hai nói về sự phụng sự tế lễ (the priestly service) như trong Hê-bơ-rơ 7:5; và từ thứ ba nói về một hội chúng gồm các thầy tế lễ (the assembly of priests), tức một chức vụ tế lễ, một tập thể các thầy tế lễ phụng sự cách tập thể, như trong 1 Phi-e-rơ 2:5 và 9. Theo quan niệm thiên nhiên của con người, thầy tế lễ là một người có nghiệp vụ chuyên môn, nghề nghiệp chuyên môn của họ là phụng sự Đức Chúa Trời. Hầu hết Cơ Đốc nhân đều xem thầy tế lễ là một ai đó phụng sự Đức Chúa Trời. Điều này đúng, nhưng cần phải giải thích phụng sự Đức Chúa Trời có nghĩa là gì. Quan niệm chung giữa vòng Cơ Đốc nhân cho rằng phụng sự Đức Chúa Trời là công tác cho Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, đây không phải là quan niệm chính xác. Nói rằng thầy tế lễ là người phụng sự Đức Chúa Trời thì đúng, nhưng cho rằng phụng sự Đức Chúa Trời chỉ là làm điều gì đó cho Đức Chúa Trời hoặc công tác cho Đức Chúa Trời thì sai.

Để biết thầy tế lễ có nghĩa là gì, trước hết chúng ta phải khám phá biết ý định đòi đòi của Đức Chúa Trời, đó là khát vọng của Đức Chúa Trời trong quá khứ đòi đòi và ý định của Ngài cho tương lai đòi đòi. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời có mục đích. Như con người chúng ta có mục đích và luôn làm mọi việc cách có chủ đích, thì Đức Chúa Trời, Đấng càng vĩ đại hơn chúng ta, là một Đức Chúa Trời có mục đích, Ngài có một ý định phải được hoàn thành.

Kinh văn khai thị rằng trước các thời đại, trong quá khứ đời đời trước khi sáng lập thế giới, Đức Chúa Trời đã có một niềm vui thỏa tốt lành, một khát vọng của lòng Ngài (Êph. 1:9). Theo niềm vui thỏa tốt lành của Ngài, Ngài có một mục đích, một ý định để đạt được khát vọng lòng Ngài, và Ngài cũng lập một kế hoạch để hoàn thành mục đích của Ngài (3:11). Trong kế hoạch này, Ngài quyết định đem chính Ngài vào trong một nhóm người để làm sự sống của họ và họ trở nên sự biểu lộ của Ngài (1:5). Dựa vào quyết định thần thượng này, Đức Chúa Trời đã sáng tạo nên con người.

Con người được định là tiếp nhận Đức Chúa Trời, đồ đầy Đức Chúa Trời, được dầm thấm và thấm dầm Đức Chúa Trời, và thậm chí tuân đồ Đức Chúa Trời ra để trở thành sự biểu lộ sống động của Đức Chúa Trời (Sáng. 1:26; 2:8-10; Gi. 7:37-39; Êph. 3:19; 1:22-23).

Dù thầy tế lễ là người phụng sự Đức Chúa Trời nhưng điều này không có nghĩa là người đó phải công tác cho Đức Chúa Trời, hay làm điều gì đó cho Đức Chúa Trời. Theo sự khai thị thần thượng của Kinh văn, phụng sự Đức Chúa Trời là tiếp nhận Đức Chúa Trời vào trong chúng ta, tiếp xúc Đức Chúa Trời và được đồ đầy, dầm thấm, thấm dầm Đức Chúa Trời. Hơn nữa, phụng sự Đức Chúa Trời là tuân đồ Đức Chúa Trời ra; trong sự tuân đồ của Đức Chúa Trời, chúng ta được xây dựng với người khác để trở nên sự biểu lộ Đức Chúa Trời cách tập thể.

Đây là ý nghĩa đúng đắn của việc phụng sự Đức Chúa Trời và là một thầy tế lễ. Thầy tế lễ đơn giản là một người được đồ đầy Đức Chúa Trời, làm một với Đức Chúa Trời, được Đức Chúa Trời tiếp quản, thậm chí được Đức Chúa Trời sở hữu cách đầy trọn, được xây dựng với người khác trong dòng chảy sự sống của Đức Chúa Trời, để trở nên sự biểu lộ tập thể, sống động của Đức Chúa Trời trên đất ngày nay. Thực thể tập thể được-xây-dựng này là chức tế lễ.

CHỨC TẾ LỄ VÀ DÒNG CHẢY CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Trong Cơ Đốc giáo có quan niệm rằng nếu yêu Đức Chúa Trời và kính sợ Ngài, chúng ta phải làm việc cho Ngài. Theo quan niệm này, chúng ta phải dâng mình cho Chúa để có thể trở nên những tội tớ thực hiện ý chỉ Ngài, phụng sự Ngài bằng cách làm việc cho Ngài. Nhưng quan niệm này hoàn toàn thiên nhiên, tôn giáo, chứ không phải là khai thị từ trời. Đức Chúa Trời không hề có ý định kêu gọi chúng ta phải công tác cho Ngài hay làm điều gì đó cho Ngài. Trái lại, ý định của Đức Chúa Trời là chúng ta mở chính mình ra cho Ngài. Chúng ta đừng nên làm bất cứ điều gì cho Đức Chúa Trời mà nên mở chính mình ra cho Ngài để Ngài có thể bước vào trong chúng ta, đồ đầy chúng ta, và thậm chí cuốn chúng ta đi. Bằng cách này, Đức Chúa Trời sẽ dầm thấm, thấm dầm chúng ta, tiếp quản chúng ta và sở hữu mọi phần của bản thể chúng ta. Khi toàn bộ bản thể chúng ta được Ngài tiếp quản, được Ngài sở hữu, được dầm thấm và thấm dầm Ngài, chúng ta sẽ làm một với Ngài. Thực ra, chúng ta sẽ đầy dẫy Ngài, không chỉ bằng cách mặc lấy Ngài bên ngoài như quyền năng, mà còn được dầm thấm Ngài bên trong như mọi sự đối với chúng ta. Chúng ta sẽ là Thần-nhân, những người đầy dẫy Đức Chúa Trời, và tự phát Đức Chúa Trời sẽ tuân đồ chính Ngài ra từ chúng ta. Hơn nữa, trong sự tuân đồ này của Đức Chúa Trời, tức sự tuân chảy của sự sống, chúng ta sẽ được xây dựng với người khác.

Những người được cuốn đi trong cơn lũ thì không bao giờ có thể độc lập. Họ được cuốn đi theo dòng nước lũ. Nếu tất cả chúng ta đều ở trên đất khô thì sẽ rất dễ dàng độc lập và cá nhân chủ nghĩa. Nhưng nếu một cơn lũ đến và cuốn chúng ta đi theo dòng chảy của nó, thì tất cả chúng ta sẽ không còn độc lập và cá nhân chủ nghĩa. Tất cả chúng ta sẽ “làm một” trong cơn lũ, vì chúng ta được cuốn đi cùng một hướng. Việc chúng ta có đồng ý hay không đồng ý đi theo hướng của cơn lũ không còn là vấn đề. Chúng ta không có chọn lựa nào khác ngoài việc đi theo cùng một hướng. Có thể chúng ta không tán thành với nhau, nhưng chúng ta không có cách nào để phản đối cơn lũ. Cũng như vậy, khi làm một với Đức Chúa Trời và ở trong dòng chảy của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ làm một với nhau và được xây dựng với nhau trong một dòng chảy này. Bức tranh cuối cùng trong Kinh Thánh cho thấy sông nước sự sống chảy ra từ ngai của Đức Chúa Trời và Chiên Con, tuân chảy qua cả thành Giê-ru-sa-lem Mới (Khải. 22:1-2). Cả thành cùng ở trong một dòng chảy. Đây là bức tranh về chức tế lễ.

Sự phụng sự chính của thầy tế lễ

Tôi phải lặp lại rằng làm một thầy tế lễ không phải là làm việc cho Đức Chúa Trời. Chúng ta phải quên đi loại quan niệm ấy. Hồi còn trẻ, tôi cho rằng tôi tớ của Chúa phải là một thầy tế lễ phụng sự Chúa trọn thời gian, và tôi nghĩ rằng tôi tớ của Chúa thì nên nỗ lực, gắng sức và chiến đấu để làm điều gì đó cho Chúa. Một ngày nọ, Chúa mở mắt cho tôi thấy rằng quan niệm ấy là sai. Đức Chúa Trời không có ý định kêu gọi chúng ta làm điều gì đó cho Ngài. Ý định duy nhất của Ngài là chúng ta đáp ứng sự kêu gọi của Ngài bằng cách mở chính mình ra cho Ngài và nói: “Chúa ơi, con ở đây. Không phải để sẵn sàng làm điều gì đó cho Ngài hoặc công tác cho Ngài nhưng sẵn sàng để được Ngài đổ đầy và thậm chí được Ngài tiếp quản, để con có thể được sở hữu hoàn toàn bởi Ngài và với Ngài. Con sẵn sàng để được làm một với Ngài”. Nếu chưa được làm một với Chúa, chúng ta không thể làm gì cho Ngài, không thể công tác cho Ngài, cũng không thể làm một thầy tế lễ đích thực. Hơn nữa, chúng ta phải thấy rằng công việc và hành động chủ yếu của thầy tế lễ không phải là dâng sinh tế mà là dành thời giờ ở trong hiện diện của Chúa để được đổ đầy, dầm thấm, thấm đẫm bởi Ngài và với Ngài cho đến khi họ được làm một với Ngài trong linh. Trước khi dành thời giờ ở với Chúa và được dầm thấm Ngài, họ không bao giờ có thể làm những thầy tế lễ đúng đắn. Thầy tế lễ không phải là người làm điều gì đó cho Đức Chúa Trời mà là người được đổ đầy Đức Chúa Trời. Đây là một thầy tế lễ, và đây là người mà Đức Chúa Trời mong có được. Đức Chúa Trời đã hoạch định để có một người tập thể không bị ràng buộc ý nghĩ rằng phải làm điều gì đó cho Ngài, nhưng được đổ đầy chính Ngài. Nếu có ánh sáng này, chúng ta sẽ nhận ra rằng mọi người đều nên là thầy tế lễ, tức là người nhận lãnh Đức Chúa Trời và mở chính mình ra cho Đức Chúa Trời để được đổ đầy Đức Chúa Trời, và được dầm thấm, thấm đẫm, được sở hữu hoàn toàn, đầy trọn và tuyệt đối bởi Đức Chúa Trời và với Đức Chúa Trời. Do đó, tất cả chúng ta phải được đổ đầy Đức Chúa Trời, được Ngài tiếp quản, sở hữu, được dầm thấm và thấm đẫm bằng vinh hiển Sê-ki-na của Ngài. Khi đó, chúng ta sẽ làm một với Ngài và chúng ta sẽ làm một với nhau trong dòng chảy của Ngài. Đây là chứng cứ, sự khôi phục và sự xây dựng Hội thánh. Đây cũng là sự phụng sự, và đây cũng chính là rao giảng phúc âm. Mọi công tác và phụng sự Cơ Đốc, sự xây dựng Hội thánh và sự đi ra tiếp xúc người khác phải đến từ chức tế lễ này. Trong thời đại này, Đức Chúa Trời hoàn toàn không có ý định bảo chúng ta làm điều gì đó cho Ngài. Khát vọng của lòng Ngài là chúng ta hoàn toàn mở ra cho Ngài và để Ngài đổ đầy chúng ta. Vì điều này chúng ta phải dành đủ thời giờ ở trong hiện diện Ngài để Ngài tiếp quản chúng ta, sở hữu chúng ta và thậm chí dầm thấm chúng ta bởi chính Ngài. Đây là chức tế lễ, và đây là loại người mà Đức Chúa Trời dự định và mong có được ngày nay. (*Tuyển tập Witness Lee, 1963, tập 2, “Nếp sống hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời”, tr. 295-298, 301*)